

**RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION**

7829/12

(OR. en)

PRESSE 115
PR CO 16

PRESSEMEDDELELSE

3155. samling i Rådet

Landbrug og fiskeri

Den 19.-20. marts 2012 i Bruxelles

Formand

Mette GJERSKOV

Danmarks minister for fødevarer, landbrug og fiskeri

P R E S S E

Rue de la Loi 175 B – 1048 BRUXELLES Tlf.: +32 (0)2 281 8352 / 6319 Fax: +32 (0)2 281 8026
press.office@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/Newsroom>

7829/12

1
DA

De vigtigste resultater af Rådets samling

*Vedrørende fiskeri havde ministrene en offentlig debat om et forslag til **forordning om den fælles fiskeripolitik**, om et forslag til **fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter** og om **Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF)** i forbindelse med reformpakken vedrørende den fælles fiskeripolitik.*

*På fiskeriområdet vedtog ministrene desuden Rådets konklusioner om **den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension**.*

*For så vidt angår landbrug havde ministrene en udveksling af synspunkter om **forenkling af den fælles landbrugspolitik** i forbindelse med reformpakken vedrørende den fælles landbrugspolitik.*

*Endelig blev Rådet orienteret om **makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav, det europæiske innovationspartnerskab, konsekvenserne af tørken på Den Iberiske Halvø og det russiske forbud mod import af levende dyr fra EU**.*

*Rådet vedtog også en generel indstilling mod **fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer**.*

INDHOLD¹

DELTAGERE	5
------------------------	----------

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

REFORM AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK.....	7
Den fælles fiskeripolitiks grundlæggende bestemmelser.....	7
Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter	9
Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.....	10
REFORM AF DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK – FORENKLING	12
DEN FÆLLES FISKERIPOLITIKS EKSTERNE DIMENSION – <i>RÅDETS</i> <i>KONKLUSIONER</i>	14
EVENTUELT	15
Makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav	15
Det europæiske innovationspartnerskab	16
Russisk forbud mod levende dyr fra EU	17
Tørke i Portugal og Spanien.....	17

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT

FISKERI

– Fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer – Rådets generelle indstilling.....	19
– Partnerskabsaftale mellem EU og Kiribati – forhandlinger om forlængelse	19

¹

- Når Rådet formelt har vedtaget erklæringer, konklusioner eller resolutioner, angives dette i overskriften for det pågældende punkt, og teksten er sat i anførselstegn.
- Dokumenter med en dokumentreference er tilgængelige på Rådets internetsted <http://www.consilium.europa.eu>.
- Asterisk ved en afgørelse betyder, at der er fremsat offentligt tilgængelige erklæringer til optagelse i Rådets protokol; disse erklæringer findes ligeledes på Rådets internetsted eller kan fås ved henvendelse til Pressetjenesten.

LANDBRUG

- Rådets konklusioner – den internationale plantebeskyttelseskonvention 20
- Rådets konklusioner om en særberetning fra Den Europæiske Revisionsret – effektiviteten af geografiske betegnelser 20

UDENRIGSANLIGGENDER

- Egypten – restriktive foranstaltninger 21
- Bosnien-Hercegovina – restriktive foranstaltninger 21

ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER

- Udnævnelse af KPMG til revisorer for Bank of Greece 21

DET INDRE MARKED

- Motorkøretøjer – typegodkendelse – miljøinnovationsteknologier og emissionsgrænseværdier 22

ALMINDELIGE ANLIGGENDER

- Tilpasning af vederlag og pensioner – anmodning om at anvende undtagelsesklausulen 22

DELTAGERE**Belgien:**

Sabine LARUELLE

Carlo DI ANTONIO

Kris PEETERS

Minister for liberale erhverv, SMV'er, selvstændige og landbrug

Minister for offentlige arbejder, landbrug, landdistrikter, natur, skovbrug og kulturarv

Ministerpræsident for den flamske regering og flamsk minister for økonomi, udenrigspolitik, landbrug og landdistrikter

Bulgarien:

Tsvetan DIMITROV

Viceminister for landbrug og fødevarer

Den Tjekkiske Republik:

Petr BENDL

Martin HLAVÁČEK

Landbrugsminister

Vicelandbrugsminister

Danmark:

Mette GJERSKOV

Anders MIKKELSEN

Minister for fødevarer, landbrug og fiskeri

Statssekretær, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Kontorchef, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Hanne LAUGER

Tyskland:

Ilse AIGNER

Forbundsminister for fødevarer, landbrug og forbrugerbeskyttelse

Statssekretær, Forbundsministeriet for Fødevarer, Landbrug og Forbrugerbeskyttelse

Robert KLOOS

Estland:

Helir-Valdor SEEDER

Keit PENTUS

Landbrugsminister

Miljøminister

Irland:

Simon COVENEY

Minister for landbrug, fødevarer og maritime spørgsmål

Grækenland:

Georgia BAZOTI-MITSONI

Andreas PAPASTAVROU

Generalsekretær for fødevarer og landbrug

Stedfortrædende fast repræsentant

Spanien:

Miguel ARIAS CAÑETE

Minister for landbrug, fødevarer og miljø

Frankrig:

Bruno LE MAIRE

Minister for landbrug, fødevarer, fiskeri, landdistrikts spørgsmål og fysisk planlægning

Stedfortrædende fast repræsentant

Philippe LEGLISE-COSTA

Italien:

Mario CATANIA

Landbrugs-, fødevare- og skovbrugsminister

Cypern:

Egly PANTELAKIS

Generaldirektør, Ministeriet for Landbrug, Naturressourcer og Miljø

Letland:

Laimdota STRAUJUMA

Landbrugsminister

Litauen:

Mindaugas KUKLIERIUS

Vicelandbrugsminister

Luxembourg:

Romain SCHNEIDER

Minister for landbrug, vinavl og landdistriktudvikling

Ungarn:

Sándor FAZEKAS

Minister for landdistriktudvikling

Malta:

George PULLICINO

Minister for ressourcer og landdistriktsspørgsmål

Nederlandene:

Henk BLEKER

Minister for landbrug og udenrigshandel

Østrig:

Nikolaus BERLAKOVICH

Forbundsminister for landbrug og skovbrug samt miljø og vandforvaltning

Harald GÜNTHER

Stedfortrædende fast repræsentant

Polen:

Marek SAWICKI

Minister for landbrug og landdistriktudvikling

Portugal:

Manuel PINTO DE ABREU

Statssekretær for havspørgsmål

José DIOGO ALBUQUERQUE

Statssekretær for landbrug

Rumænien:

Stelian FUIA

Landbrugsminister

Slovenien:

Franc BOGOVIÈ

Landbrugs- og miljøminister

Slovakiet:

Peter JAVORČÍK

Stedfortrædende fast repræsentant

Ján HUSÁRIK

Generaldirektør, kontoret for koordination med udlandet, Ministeriet for Landbrug og Landdistriktudvikling

Finland:

Risto ARTJOKI

Statssekretær, Landbrugsministeriet

Sverige:

Eskil ERLANDSSON

Minister for landdistrikter

Det Forenede Kongerige:

James PAICE

Viceminister for miljø, fødevarer og landdistriktspørgsmål

Richard BENYON

Statssekretær for naturmiljø og fiskeri

Kommissionen:

Dacian CIOLOȘ

Medlem

Maria DAMANAKI

Medlem

Den tiltrædende stats regering var repræsenteret således:

Kroatien:

Tihomir JAKOVINA

Landbrugsminister

PUNKTER BEHANDLET VED DEBAT

REFORM AF DEN FÆLLES FISKERIPOLITIK

Rådet havde en offentlig debat om de tre vigtigste forslag til forordning i "reformpakken" vedrørende den fælles fiskeripolitik:

- forslaget til forordning om den fælles fiskeripolitik ([12514/11](#)), der træder i stedet for den fælles fiskeripolitiks grundlæggende bestemmelser
- forslaget til forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter ([12516/11](#)), der fokuserer på markedspolitiske spørgsmål
- forslaget til forordning om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond ([17870/11](#)), som erstatter den eksisterende Europæiske Fiskerifond.

Den fælles fiskeripolitiks grundlæggende bestemmelser

Debatten om forslaget til forordning om den fælles fiskeripolitik fokuserede på spørgsmålet om et forbud mod udsmid som foreslået af formandskabet. Den orienterende debat, der planlægges afholdt i april 2012, vil fokusere på regionalisering og omsættelige fiskekvoteandele.

Medlemsstaterne hilste generelt målet om et forbud mod udsmid velkommen, og mange af dem roste den praktiske tilgang, der er skitseret i formandskabets uofficielle dokument. De var klart af den opfattelse, at udsmid udgør spild, der kan undgås, selv om et sådant forbud ikke bør finde anvendelse på arter med en god overlevelseshastighed.

Synspunkterne varierede imidlertid for så vidt angår, hvordan et forbud mod udsmid skal gennemføres. Selv om nogle delegationer støttede pligten til landing af alle fangster, eller i det mindste af alle kommercielle arter, foretrak flere andre en forsigtig og gradvis tilgang. De påpegede for eksempel, at denne pligt ikke er praktisk i blandede fiskerier. De fleste medlemsstater fandt, at et sådant forbud bør bygge på en fiskeribaseret tilgang i stedet for en artsbaseret tilgang. De praktiske bestemmelser bør derefter helst indføres gennem flerårige forvaltningsplaner i tæt samarbejde med fiskere og videnskabsmænd. Medlemsstaterne var uenige med hensyn til, om gennemførelsen bør afhænge af tempoet i planerne, eller om de generelle måldatoer bør gøres obligatoriske; Kommissionens tidsplan blev under alle omstændigheder anset for at være for ambitiøs.

De fleste af medlemsstaterne mente, at fastsættelsen af bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i forbindelse med pligten til landing bør bygge på en mere videnskabelig tilgang på grundlag af det princip, at fangede fisk bør have haft mulighed for at forplante sig mindst én gang. Desuden var mange delegationer af den opfattelse, at forbedring af selektiviteten, hvortil forskning og innovation er uundværlig, er den bedste måde helt at undgå uønskede fangster på. For så vidt angår hvordan man bedst håndterer de resterende uønskede fangster, som ikke kan undgås, så flere delegationer med fiskeriinteresser i Middelhavet med bekymring på faren for, at der udvikles et parallelt marked for ungfisk, som det i dag er forbudt at lande. De mente, at en forpligtelse til at overføre sådanne landinger til fiskemelsfabrikker (i stedet for til markeder for menneskeføde) er upraktisk, fordi sådanne fabrikker har begrænset kapacitet, og det økonomisk set vil være ineffektivt.

De fleste af medlemsstaterne fastholdt, at den fælles markedsordning og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EMFF) stærkt bør støtte politikken for udsmid ved at tilskynde til selektivitetsforanstaltninger og fremme producentorganisationernes rolle, som bør være mere aktiv inden for fælles kvoteforvaltning, selektivitetsforanstaltninger og markedsføring af fisk, der ellers ville blive smidt ud.

Kommissionen var åben over for en fiskeritilgang i stedet for en artstilgang, men inden for en stram tidsplan, der skal fastsættes i forordningen; flerårige planer bør være det foretrukne gennemførelsesredskab, men ikke en forudsætning for forbuddet. Kommissionen påtog sig at søge videnskabelig rådgivning om bifangster, der har store overlevelseshancer, og om bedre fiskeredskabsselektivitet. Den var enig i, at det er nødvendigt at inddrage producentorganisationerne fuldt ud i denne politik. For så vidt angår "reguleret udsmid" tilkendegav Kommissionen, at den vil gennemgå den gældende lovgivning med hensyn til dens virkning på udsmid, og anmodede Rådet om at se på, om der kan indarbejdes en vis fleksibilitet i systemet med relativ stabilitet. Vedrørende Middelhavet erkendte Kommissionen problemet med ungfisk og foreslog at undersøge muligheder såsom udvikling af beskyttede områder.

Hvad angår forordningen om de grundlæggende bestemmelser i den fælles fiskeripolitik er bevarelsen af levende marine ressourcer ifølge Kommissionens forslag afgørende for at nå den fælles fiskeripolitiks mål; forslaget lægger op til en styrkelse af de flerårige planer for forvaltning af ressourcerne på niveauer, som kan give maksimalt bæredygtigt udbytte og bringe udsmid til ophør. For bedre at kunne regulere adgangen til ressourcer indfører forslaget også en ordning med omsættelige kvoteandele, som kan blive en vigtig drivkraft for tilpasning af flådekapaciteten. Det påpeges i forslaget, at pålidelige og fuldstændige data, såvel til videnskabelig rådgivning som til implementerings- og kontrolformål, er afgørende for en velfungerende fiskeriforvaltning. Forslaget fastlægger, at den fælles fiskeripolitik bør støtte udviklingen af akvakultursektoren gennem strategisk planlægning sideløbende med det nye fokus på akvakultur, der findes i forslaget til en europæisk hav- og fiskerifond.

Den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter

Under denne debat erklærede de fleste medlemsstater, at producentorganisationernes rolle og ansvar såvel som deres organisation og adgang til EU-midler bør styrkes.

Bedre forbrugeroplysning blev generelt betragtet som et nøgleelement i forslaget, men mange medlemsstater insisterede på, at dette ikke bør gribe ind i de horisontale bestemmelser om både mærkning af fødevarer og fiskerikontrol. Nogle medlemsstater gav udtryk for støtte til et frivilligt EU-mærke for bæredygtigt fiskeri.

For så vidt angår markedsforanstaltninger var der forskellige synspunkter. Nogle medlemsstater forsvarede kraftigt oplagringsordningen som den bedste foranstaltning i tilfælde af krise, mens andre var imod denne ordning, som efter deres opfattelse kan føre til forvridning.

Behovet for at fastholde lige vilkår vedrørende handelsstandarder og bæredygtighedsmål for import fra tredjelande og EU-varer var et vigtigt aspekt, som blev rejst af flere delegationer.

Ifølge dette forslag skal forordningen om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter bidrage til at nå den fælles fiskeripolitik's mål, sætte erhvervet i stand til at anvende den fælles fiskeripolitik på et passende niveau og styrke konkurrenceevnen, især for producenterne. Det nuværende forslag fokuserer på:

- overdragelse af mere ansvar til producentorganisationerne, som i højere grad skal deltage i den fælles forvaltning af adgangsrettigheder og i diverse produktions- og afsætningsaktiviteter
- markedsforanstaltninger, der styrker producenternes forhandlingsposition, øger mulighederne for at forudse, hindre og forvalte markeds kriser og gør markedet mere gennemsigtigt og effektivt
- markedsincitament og præmier, som skal tilskynde til bæredygtig praksis, partnerskaber, som skal tilskynde til bæredygtige produktions-, indkøbs- og forbrugsmønstre, certificering (miljømærker), salgsfremme og forbrugeroplysning
- yderligere markedsforanstaltninger vedrørende udsmid.

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond

For så vidt angår Den Europæiske Hav- og Fiskerifond nævnte mange delegationer akvakultur som en central EU-prioritet med henblik på at nå målene og opfylde forpligtelserne i den reformerede fælles fiskeripolitik. Desuden fremsatte 16 medlemsstater på denne samling en fælles erklæring om udvidet støtte fra Den Europæiske Hav- og Fiskerifond til akvakulturvirksomheder (Østrig, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien og Spanien).

Forskning og innovation blev også nævnt som centrale prioriteter for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond.

For så vidt angår foranstaltninger, der finansieres af fonden, insisterede visse medlemsstater på, at denne fond fortsat bør yde økonomisk støtte til at forny flåden og bistå fiskere, som vælger at op-høre med at arbejde inden for denne branche, mens andre fremførte, at denne fond bør fokusere på innovation, vækst og jobskabelse.

Det blev fastslået under debatten, at fonden bør anvendes til fremme af innovation og selektivitet, miljøbeskyttelse, dataindsamling, videnskabelig forskning og rådgivning samt kontrol af fiskeriet.

Endelig nævnte flere medlemsstater, at selv om anvendelsen af fondens ressourcer optimeres til vækst, jobskabelse og social samhørighed i kystområder og landdistrikter, er der fare for at øge den administrative byrde. Der var et kraftigt ønske om forenkling fra mange medlemsstaters side.

Forslaget om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond skal ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 og pakken til reform af den fælles fiskeripolitik.

Hovedformålet med fonden er at støtte målene i den fælles fiskeripolitik og videreudvikle EU's integrerede havpolitik (IMP). De fælles procedurebestemmelser findes i dette forslag til en horisontal forordning. Med de forslag til en reform af den fælles fiskeripolitik, der i øjeblikket drøftes i Rådet, og iværksættelsen af den integrerede havpolitik er det blevet nødvendigt at vedtage et langsigtet instrument for specifik finansiell støtte. Kommissionen foreslår, at de fleste af de nuværende instrumenter inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik og den integrerede havpolitik integreres i en enkelt fond, med undtagelse af fiskeripartnerskabsaftalerne og det obligatoriske bi-drag til de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer (RFFO'er).

Den Europæiske Hav- og Fiskerifond skal struktureres i fire søjler:

- intelligent grønt fiskeri (delt forvaltning)
- intelligent grøn akvakultur (delt forvaltning)
- bæredygtig og inklusiv territorial udvikling (delt forvaltning) og
- integreret havpolitik (direkte centraliseret forvaltning).

Ud over disse fire søjler vil Den Europæiske Hav- og Fiskerifond omfatte ledsageforanstaltninger på områderne dataindsamling, videnskabelig rådgivning, kontrol, styring, fiskemarkeder (herunder regionerne i den yderste periferi), frivillige betalinger til RFFO'erne og teknisk bistand.

Foruden de orienterende debatter om de tre forslag til reform af den fælles fiskeripolitik vedtog Rådet konklusioner om meddelelsen fra Kommissionen om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension, som blev forelagt i juli 2011 i reformpakken vedrørende den fælles fiskeripolitik (se nedenfor).

REFORM AF DEN FÆLLES LANDBRUGSPOLITIK – FORENKLING

Ministrene udvekslede synspunkter om forenkling inden for rammerne af reformen af den fælles landbrugspolitik.

Mange delegationer beklagede, at der i den reformpakke om den fælles landbrugspolitik, som Kommissionen har forelagt, ikke er blevet taget tilstrækkeligt hensyn til de seks principper, der blev skitseret i marts 2011. Delegationerne fremhævede, at principperne om proportionalitet og en risikobaseret metode burde have været anvendt i større udstrækning, navnlig kontrol og sanktioner i forbindelse med finansieringen af den fælles landbrugspolitik.

Med hensyn til direkte betalinger gav de fleste delegationer udtryk for betænkeligheder ved at indføre en definition af aktiv landbruger, da det kan øge den administrative byrde betydeligt. Mange medlemsstater mente, at dette bør være op til medlemsstaterne, jf. nærhedsprincippet. Spørgsmålene om grønnere politik og den nye betalingsmodel blev drøftet, eftersom de alle vil medføre øgede administrative omkostninger. Nogle delegationer satte spørgsmålstejn ved fordelene ved de grønne foranstaltninger som f.eks. permanente græsarealer, diversificering af afgrøder og miljømæssige indsatsområder. Delegationerne understregede på baggrund af de betydelige administrative omkostninger, som det vil medføre, at det er nødvendigt at foretage en analyse af merværdien.

Vedrørende udvikling af landdistrikterne mente mange delegationer, at programmeringen er blevet meget mere kompleks i de nye forslag. Samtidig er kravene til evaluering og overvågning blevet udvidet, hvilket resulterer i et yderst komplekst og byrdefuldt system for myndighederne og modtagerne. Navnlig resultatreserven har ingen merværdi for forenklingen af eller målene i den fælles landbrugspolitik.

I marts 2011 forelagde en række medlemsstater en note for Rådet for Landbrug, der skitserer seks nøgleprincipper for forenklingen af den fælles landbrugspolitik efter 2013 ([7477/1/11](#)):

- Den fælles landbrugspolitik bør være enklere og billigere for de nationale myndigheder og indebære reducerede administrative omkostninger for modtagerne.
- Der bør anvendes en risikobaseret metode for kontrol med forvaltninger og modtagere.
- Medlemsstaterne bør have større skønsmålinger og mere fleksibilitet i forbindelse med programmeringen, der fastlægger detaljeret kontrol, overvågning og evaluering af ordningerne.

- Kontrol og straf bør stå i mere rimeligt forhold til hinanden.
- Det bør overvejes, hvordan der kan skabes fuldstændig gennemsigtighed og præcisering af roller og ansvar.
- Der bør tilskyndes til bedre anvendelse af teknologien.

Disse principper fik næsten enstemmig støtte i Rådet og bekræftede, at medlemsstaterne prioriterer det højt aktivt at integrere forenklingen i udformningen af den fremtidige fælles landbrugspolitik, således at der sikres de enklest mulige lovgivningsrammer til de laveste omkostninger, der er forenelige med de specifikke politiske mål.

Reformpakken for den fælles landbrugspolitik blev forelagt af Kommissionen på samlingen i Rådet for Landbrug i oktober 2011. Forslagene blev ledsaget af en detaljeret konsekvensanalyse, som også omhandler forenkling og mindselse af den fælles landbrugspolitik administrative byrde. Som svar på anmodningerne fra medlemsstaterne har kommissær Dacian Cioloș i november 2011 sendt et brev til ministrene, der meget detaljeret forklarer, hvordan der er taget hensyn til forenkling i reformforslagene.

Med hensyn til reformen af den fælles landbrugspolitik har Rådet allerede på de seneste tre samlinger i Rådet for Landbrug i november og december sidste år og i januar i år haft orienterende debatter om direkte betalinger, landdistriktsudvikling og fusionsmarkedsordningen. I de kommende måneder har det danske formandskab til hensigt at afholde yderligere orienterende debatter om spørgsmål såsom en grønnere fælles landbrugspolitik, begrebet "aktiv landbruger" og innovation.

DEN FÆLLES FISKERIPOLITIKS EKSTERNE DIMENSION – RÅDETS KONKLUSIONER

Rådet vedtog [konklusioner](#) om en meddelelse fra Kommissionen om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension.

Den 14. juli 2011 forelagde Kommissionen Rådet sin meddelelse om den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension ([12517/11](#)). Den indeholder politiske retningslinjer for fiskeriforvaltningen på multinationalt, regionalt og bilateralt niveau. Hensigten var at lade de programmatiskke artikler om en ekstern dimension i forslaget til en reformeret fælles fiskeripolitik ledsage af et mere operationelt politikdokument, som skulle igangsætte en ajourføring af Rådets konklusioner om dette spørgsmål fra 2000 og 2004 (partnerskabsaftaler).

Rådet havde en orienterede debat om dette spørgsmål i november 2011, hvor ministrene overvejede, hvilke prioriteter der skulle medtages. Ved den lejlighed støttede en række ministre formandskabets forslag om at vedtage nye rådskonklusioner til styrkelse af de eksisterende.

De konklusioner, som blev vedtaget på dagens samling, understreger behovet for at fremme en fiskeripolitik, der er mere bæredygtig både eksternt og internt. Bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret (IUU) fiskeri skal styrkes ved at opbygge partnerskaber med andre store fiskerinationer. Overholdelse af forvaltningsforanstaltninger på de regionale fiskeriforvaltningsorganisationers niveau kræver bedre opfølgning, forvaltningspraksis i disse organisationer skal styrkes, og overkapacitetsproblemerne på globalt plan tackles. En bæredygtig udnyttelse gennem aftaler med tredjelande om adgang kræver gennemsigtighed med hensyn til aktiviteterne i alle flåder, der gives adgang, såvel som videnskabelige vurderinger af overskydende bestande, herunder vurderinger på regionalt niveau, når bestande vandrer på tværs af grænser. Adgangsgivende betalinger skal give et passende økonomisk udbytte, og den finansielle udviklingsbistand skal overvåges nøjes med henblik på at nå målene, herunder fordelene for lokalbefolkningerne, og afkoblet fra bestemmelserne om adgang.

Konklusionerne indeholder også et kapitel om fiskeriaftaler om bestande, der forvaltes i fællesskab, og international udveksling af fiskerimuligheder. Rådet understreger, at disse aftaler skal være til gensidig gavn og give et passende økonomisk udbytte, og minder om alle involverede fiskerinationers pligt til at samarbejde om at finde et fælles grundlag for en bæredygtig forvaltning af bestande, som er af fælles interesse.

EVENTUELT**Makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav**

Rådet blev orienteret af den irske og den britiske delegation om konsekvenserne af sammenbruddet i forhandlingerne med Island og Færøerne om forvaltningen af makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav.

Flere medlemsstater delte Irlands og Det Forenede Kongeriges bekymring over bæredygtigheden af denne bestand, som trues af Islands og Færøernes ensidige fiskeripolitik. De støttede også Irlands og Det Forenede Kongeriges anmodning om at fremskynde vedtagelsen af forslaget mod tredjelandes ikkebæredygtige fiskerimetoder og om at anvende det til gennemførelse af de nødvendige handelsforanstaltninger i denne forbindelse.

Sammenbruddet i forhandlingerne om makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav indebærer, at fiskeripraksis fra 2011, hvor de enorme ensidige samlede tilladte fangstmængder (TAC'er) i stor udstrækning oversteg de videnskabeligt baserede TAC'er, vil blive videreført i 2012.

Allerede i juni 2011 orienterede Irland Rådet om, at Islands og Færøernes afvisning af at deltage i en passende forvaltningsramme og deres overudnyttelse af makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav bringer bestandens bæredygtighed på lang sigt og levedygtigheden for EU's industri, der er afhængig af den, i fare.

I december 2011 foreslog Kommissionen Rådet, at der udvikles et særligt instrument til at tackle situationer som den, der i øjeblikket truer makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav ([18545/11](#)). Dette instrument skulle tage sigte på at beskytte fiskebestande under EU's ansvar mod de ikkebæredygtige fiskerimetoder, der anvendes af de lande, som modsætter sig enhver fælles forvaltning af disse bestande. Flere medlemsstater støttede dette initiativ, men understregede, at EU altid bør foretrække forhandlinger.

Makrelbestanden i det nordøstlige Atlanterhav er vidt udbredt fra farvandet ud for Spaniens nordkyst til farvandene omkring Færøerne og Norge. På det seneste kan den også findes i islandsk farvand.

Det europæiske innovationspartnerskab

Ministrene blev briefet af Kommissionen om dens meddelelse om det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed ([7278/12](#)).

Flere medlemsstater støttede initiativet til at styrke forbindelsen mellem landbrug og forskning for at forbedre bæredygtigheden og de udfordringer, som landbruget vil stå over for i fremtiden.

Det europæiske innovationspartnerskab om landbrugets produktivitet og bæredygtighed for perioden 2014-2020 har til formål at tage to grundlæggende udfordringer for europæisk landbrug i begyndelsen af det 21. århundrede op: hvordan man kan øge produktionen og produktiviteten med færre ressourcer som svar på den betydelige vækst i den globale fødevareefterspørgsel, og hvordan man kan forbedre bæredygtigheden og ressourceeffektiviteten og tage miljøspørgsmål op.

Dette europæiske innovationspartnerskab tager sigte på at tilvejebringe en grænseflade mellem landbrug, bioøkonomi, videnskab, rådgivere og andre interessenter på EU-plan samt nationalt og regionalt plan gennem to EU-politikker:

- Den fremtidige politik for landdistriktudvikling (baseret på forslagene til den fælles landbrugs-politik efter 2013) bør tilvejebringe fælles finansiering af "operationelle grupper" nyskabende foranstaltninger, der inddrager landbrugere, rådgivere, forskere, virksomheder og andre aktører.
- EU's forsknings- og innovationspolitik ("Horisont 2020") vil udgøre en videnbase for foranstaltninger på stedet. Mulige centrale foranstaltninger, der indgår i det europæiske innovationspartnerskab, kan omfatte projekter for anvendt forskning, grænseoverskridende initiativer og klynge-initiativer, tilgange med deltagelse af flere aktører, pilot- eller demonstrationsprojekter samt støtte til innovationsformidlere og innovationscentre.

En netværksfacilitet inden for rammerne af det europæiske innovationspartnerskab bør oprettes med henblik på at fungere som formidler til forbedring af kommunikationen mellem videnskab og praksis og at fremme samarbejdet. Den vil tilskynde til etablering af operationelle grupper og støtte deres arbejde gennem seminarer, databaser og helpdeskfunktioner.

Russisk forbud mod levende dyr fra EU

Rådet blev orienteret af den lettiske og den estiske delegation om det russiske forbud mod levende dyr fra EU og den alvorlige virkning, som det vil have for handelen med levende svin ([7603/12](#)). Ifølge en meddelelse fra de russiske myndigheder skal forbuddet træde i kraft den 20. marts.

Forbuddet vil på visse betingelser standse eksporten fra EU af levende dyr (kvæg, små drøvtyggere og svin) med undtagelse af avlsdyr. De russiske myndigheder har forklaret det med den manglende overholdelse af de russiske krav til import/eksport, som er påvist i EU's eksport, og med spredningen af den nye Schmallerbergvirus i Europa.

Kommissionen sagde, at disse begrænsninger er uforholdsmæssige og uberettigede, og at der ikke er tegn på, at svinene kan blive påvirket af Schmallerbergvirussen. Kommissionen mente desuden, at dette importforbud ikke er i overensstemmelse med de internationale standarder og Ruslands formelle WTO-forpligtelser.

Et forbud mod import af levende svin vil have betydelige økonomiske konsekvenser for de eksporterende medlemsstater.

Tørke i Portugal og Spanien

Den portugisiske og den spanske delegation orienterede ministrene om den aktuelle tørkesituation på Den Iberiske Halvø (7090/12).

Flere delegationer, herunder delegationer, hvis lande også er påvirket af de ekstreme vejrforhold, støttede den portugisiske og spanske anmodning og oplyste, at de også kan blive nødt til at anmode om aktivering af specifikke foranstaltninger.

Kommissionen mindede om de eksisterende mekanismer, der kan aktiveres:

- forskud på direkte betalinger, forudsat at de relevante kontroller er gennemført
- særlige foranstaltninger for producenter, der tilhører en organisation i frugt- og grøntsagssektoren
- mulig statsstøtte med de minimis-grænser samt de regler, der gælder for statsstøtte
- eventuel justering af de relevante landdistriktudviklingsprogrammer.

Kommissionen vil gennemgå ansøgningerne i de kommende uger.

Kommissionen mindede endvidere om, at et af målene med de nuværende forslag til reform af den fælles landbrugspolitik er at tilvejebringe effektive måder til at bistå med at tackle denne slags situationer i fremtiden.

Den nuværende tørke, som er den værste i mange år, har direkte indvirkning på landbrugs- og skovbrugssektoren i begge lande. Den animalske sektor er særlig påvirket, og de foderreserver, der normalt gemmes til sommeren, er allerede brugt. I gartnerisektoren i Portugal har det været nødvendigt at anvende kunstvanding med de deraf følgende højere produktionsomkostninger. I Spanien påvirker tørken mandelproduktionen. I skovsektoren er der allerede skovbrande.

Portugal og Spanien, der påpegede, at den alvorlige tørke sandsynligvis vil fortsætte i henhold til udviklingsscenarierne, anmodede om foranstaltninger til at kompensere landbrugere for de øgede omkostninger som følge af tørke.

Dette punkt blev også rejst af Portugal på samlingen i Rådet (miljø) den 9. marts 2012 ([7232/12](#)), hvor Cypern, Grækenland, Spanien og Frankrig støttede den portugisiske delegation.

ANDRE PUNKTER, DER BLEV GODKENDT**FISKERI****Fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer – Rådets generelle indstilling**

Rådet vedtog en generel indstilling, hvori det støtter landing af alle hajer med finnerne fastgjort til kroppen som foreslået af Kommissionen ([6719/2/12](#)).

Den kontroversielle praksis med "finning" af hajer (hvor finnerne fjernes fra hajerne, og resten af hajerne atter kastes over bord) har været forbudt på EU-fiskefartøjer siden 2003. Der findes imidlertid fortsat en undtagelse, som med særlige fiskeritilladelser giver mulighed for forarbejdning om bord, hvorved hajfinnerne fjernes fra kroppen (landing af finner og resten af kroppen sammen eller adskilt). Kommissionens forslag sigter på at afskaffe denne undtagelse, så hajer kun kan landes med finnerne fastgjort.

Rådet afventer nu Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning, inden det formaliserer sin egen holdning.

Partnerskabsaftale mellem EU og Kiribati – forhandlinger om forlængelse

Rådet vedtog en afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger på vegne af Den Europæiske Union om en ny protokol til fiskeripartnerskabsaftalen med Republikken Kiribati.

Den eksisterende protokol med Kiribati har været anvendt med virkning fra den 16. september 2006 og udløber den 15. september 2012. Kommissionens tjenestegrene ønsker derfor at indlede nye forhandlinger i april 2012.

LANDBRUG**Rådets konklusioner – den internationale plantebeskyttelseskonvention**

Rådet vedtog konklusioner om en EU-strategi for den internationale plantebeskyttelseskonvention (IPPC).

Afgørelse 2004/597/EF af 19. juli 2004 godkendte EU's tiltrædelse af IPPC. Denne internationale organisation opererer inden for rammerne af sundheds- og plantesundhedsaftalerne under Verdenshandelsorganisationen (SPS-WTO).

Siden da har Kommissionen for Plantesundhedsforanstaltninger, der er IPPC's vigtigste ledelsesorgan, haft gennemgribende drøftelser, der har ført til udvikling af dens strategiske mål. EU og dets medlemsstater har i deres egenskab af kontraherende parter i IPPC været tæt inddraget i dette arbejde.

Se [Rådets konklusioner](#) for yderligere oplysninger.

Rådets konklusioner om en særberetning fra Den Europæiske Revisionsret – effektiviteten af geografiske betegnelser

Rådet vedtog konklusioner om Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 11/2011 med titlen "Er ordningen for geografiske betegnelser udformet, og forvaltes den på en måde, som sikrer, at ordningen er effektiv?" ([17245/11](#)).

Rådet noterede sig, at ordningen for geografiske betegnelser har potentiale til at tiltrække yderligere producenter, men på grund af langsommelige procedurer og manglende kendskab til ordningen i de fleste medlemsstater er forbrugernes kendskab til ordningen fortsat lille. Kommissionen bør træffe passende foranstaltninger med henblik på udvikling af en samlet strategi, hvor det manglende kendskab til ordningen blandt både producenter og forbrugere behandles.

Rådet noterede sig Revisionsrettens bemærkninger om mangler ved lovbestemmelserne og svaghederne i Kommissionens tilsyn med medlemsstaternes kontrol i relation til ordningen. Det anerkendte også behovet for en afklaring vedrørende kontrolsystemet i relation til denne ordning og specifik periodisk kontrol udført af medlemsstaterne i et begrænset antal tilfælde.

Rådet opfordrede Kommissionen til fortsat at fremme europæiske kvalitetsordninger og vedblive med at forbedre effektiviteten af ordningen for geografiske betegnelser.

UDENRIGSANLIGGENDER**Egypten – restriktive foranstaltninger**

Rådet forlængede EU's restriktive foranstaltninger med 12 måneder på baggrund af situationen i Egypten. Sanktionerne består i indefrysning i EU af aktiver tilhørende personer, der er ansvarlige for uretmæssig tilegnelse af den egyptiske stats midler, og personer eller enheder med tilknytning til dem. Formålet med foranstaltningerne er at støtte en fredelig og velordnet overgang til en civil og demokratisk regering i Egypten.

Bosnien-Hercegovina – restriktive foranstaltninger

Rådet forlængede gyldigheden af Rådets afgørelse 2011/173/FUSP om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Bosnien-Hercegovina med 12 måneder. Denne afgørelse gør det muligt at indføre indefrysning af aktiver og rejseforbud over for personer, som undergraver Bosnien-Hercegovinas suverænitet, territoriale integritet og forfatningsmæssige orden, eller som udgør en alvorlig trussel mod sikkerheden i Bosnien-Hercegovina.

ØKONOMISKE OG FINANSIELLE ANLIGGENDER**Udnævnelse af KPMG til revisorer for Bank of Greece**

Rådet vedtog en afgørelse om godkendelse af udnævnelsen af KPMG Certified Auditors til eksterne revisorer for Bank of Greece for regnskabsårene 2012 til 2016.

DET INDRE MARKED**Motorkøretøjer – typegodkendelse – miljøinnovationsteknologier og emissionsgrænseværdier**

Rådet besluttede ikke at modsætte sig Kommissionens vedtagelse af forslag til forordninger, som ajourfører typegodkendelseskrav for motorkøretøjer hvad angår:

- miljøinnovationsteknologier ([5448/1/12](#))
- emissioner fra køretøjer, der kører på hydrogen og blandinger af hydrogen og naturgas, såvel som optagelse af specifikke oplysninger vedrørende køretøjer udstyret med et elektrisk effektdrev ([5445/1/12](#)) og
- emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer ([5446/12](#)).

Udkastene til forordninger er underlagt forskriftsproceduren med kontrol. Nu hvor Rådet har givet sin godkendelse, kan Kommissionen vedtage dem, medmindre Europa-Parlamentet modsætter sig det.

ALMINDELIGE ANLIGGENDER**Tilpasning af vederlag og pensioner – anmodning om at anvende undtagelsesklausulen**

Rådet anmodede Kommissionen om at anvende de i artikel 10 i bilag XI til vedtægten fastlagte bestemmelser i undtagelsesklausulen i forbindelse med den årlige tilpasning af vederlag og pensioner til EU-tjenestemænd ([7421/12](#)).
